[1]प्रतिस्तब्धः-निस्तब्धः, स्तम्भनम्-[2]उत्तम्भनम्, [3]विष्टम्भः इति विशेषरूपाणि। सामान्यरूपाणि सर्वाण्यपि **दम्भति**वत् (816) ज्ञेयानि।

(1933) "**स्तिम आर्द्रीभावे**" (IV-दिवादिः-922. अक. अनि. पर.)

सायणसम्मतः पाठोऽयम्। **तरङ्गिण्यां** '**ष्टिम**' इत्येव दृश्यते। **सि. कौमुद्यां** न दृश्यते। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**किटति**वत् (190) ज्ञेयानि।

(1934) "**स्तूप समुच्छ्राये**" (IV-दिवादिः-1233. अक. सेट्. पर.)

धातुरयं **क्षीरतरङ्गिण्यां** पठितः। '**स्तूप** इति **कातन्त्राः**; अन्ये च केचन वैयाकरणाः' इति **काशकृत्स्नीये**। **धातुवृत्तौ** 'डिप क्षेपे' इत्यत्र "इह क्वचित् 'स्तूप—' इति पठ्यते। तदनार्षम्; 'स्त्यः प्रसारणमुच्च' इति स्त्यायतेः पप्रत्यये यकारस्य उकारे संप्रसारणे दीर्घे च **स्तूप**शब्दव्युत्पादनात्। अत एव **आत्रेयमैत्रेयादयो**ऽपि न पठन्ति।" इत्युक्तमिहानुसन्धेयम्। 'स्तुप—' इति **दुर्गः** इति **तरङ्गिण्याम्**। सर्वाण्यपि रूपाणि **कूजति**वत् (239) ऊह्यानि।

(1934-A) "**स्तूप समुच्छ्राये**" (X-चुरादिः-अक. सेट्. उभ.)

क्षीरस्वामिसम्मतः पाठोऽयम्। **अन्ये** न पठन्ति। सर्वाण्यपि रूपाणि **चौरादिककूलयति**वत् (244) ज्ञेयानि।

(1935) "**स्तृक्ष गतौ**" (I-भ्वादिः-661. सक. सेट्. पर.)

'**ष्टृक्ष**' इति **मैत्रेयादयः**। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**तृक्षति**वत् (765) बोध्यानि। षोपदेशपाठे यङन्तेषु 'तरीष्टृक्षकः-क्षिका' इत्यादीनि रूपाणि। दन्त्यादिपाठे तु 'तरीस्तृक्षकः-क्षिका' इत्यादीनि इति विशेषः।

---

1. प्रतिनिपूर्वकात् **स्तम्भेः** निष्ठायाम्, धत्वजश्त्वयोः, '**प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौ** च' (8-3-112) इति निपातनात् षत्वं न। इतरोपसर्गेषु इगन्तेषु तु '**स्तन्भेः**' (8-3-67) इति षत्वे **अनुष्टब्धः** इति षत्वमेव।
2. उत्पूर्वकात् ल्युटि 'उदः स्था**स्तम्भोः** पूर्वस्य' (8-4-61) इति **स्तन्भु**सकारस्य पूर्वसवर्णस्तकारः। उपसर्गतकार-पूर्वसवर्णप्राप्ततकार-धातुतकाररूपास्त्रयस्तकाराः। 'झरो झरि—' (8-4-65) इति मध्यतकारस्य पाक्षिको लोपः।
3. घञि '**स्तन्भेः**' (8-3-67) इति षत्वम्।